

עין משפט
גר מצוה

סא:

הכונס פרק ששי בבא קמא

ממורת הש"ם

(6) כי ימ קוח: כיב כ"ג,
(7) כי ימ קוח: כיב כ"ג,
(8) לילי כ"ג: מג"ו (ד) ע"י
מחוקי כ"ג: ע"י ד"ה
(9) ופ"ל ה: ס"ג,
(10) ופ"ל ה: ס"ג,
(11) ופ"ל ה: ס"ג,
(12) ופ"ל ה: ס"ג,
(13) ופ"ל ה: ס"ג,
(14) ופ"ל ה: ס"ג,
(15) ופ"ל ה: ס"ג.

תורה אור השלם

1. כי תצא אש וקצתה
קצתים ונאכל גדיש או
הקמה או השדה שלם
ישלם המבעיר את
הבערה שמוה כב ה

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מורגין וכו'
יחידות: כיב ופ"ל ד"ה כ"ג
פ"ל אמת דנקטת פלגים
הן פנימות ע"ש:

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

אלא אם כן יש על
גבו גובה ארבע אמות.
מלל גובה ארבע אמות
מפי הגג עד התקרה,
כדי שלא יחזק האור
מתקרה וכו' (ב).
ע"י שיהיה תחתיו מעויבה.
אשעורין נלפ"ו ע"י
קרקע, שלשה טפחים.
שאלה הענין התקרה
מחמתה של ע"ה ועל גבי
ד' אמות (ג). וכו'.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

באגני. כמו באגנות (שמות כד) קובי"ש נלע"ו: **מתני'** **כאלמע**
זים כור. אם יש לו מצי כור לכל רוח פטור. ונקולתם שדילגה
ומדאוקימנא (פ"ג) אבל נכפפת בעזרת והולכת כל שעה אפילו עד כמה
מיל חייב: **הכל לפי הדליקה.** קס"ד הי"ק הכל יסלם לו כמה
שהדליק בין רחוק בין קרוב: **גמ'**
לא יעמיד. בני העיר מעכבין
עליו שלא מעכר האש בתקרה:
מעויבה. טיה של סיד על תקרה.
ודומה לו בספר עזרא (מחמה ג)
ויעזבו (אח) ירושלים עד החומה:
וכעיר. שפחותה ממזור ואין
מעזירין בתוכה אש גדול: **לפי**
גובה. כשהאש גבוהה וגדולה קופלת
למרחוק: **מתני'** **אלא גדיש של**
חטין או גדיש של שטרין. אם חטין
חטין אם שטרין שטרין: **סי' גדי**
כפוס לו כו' חייב. על הגדי דעבלי
חייב נמי אמרנו מאלו הקמחים ומשום
דקס ליה דכרבה מניה ליכא
למפערין דליתו חייב מיתה על
העבד דהואיל ואינו כפוס היה לו
לכרוח ופטור עליו ממיטה וממשלומים.
אבל היה עבד כפוס לו פטור אפילו
על הגדי ועל הגדיש דחייב מיתה
על העבד דמכיו נקס יקס (שמות
כא) וקס ליה דכרבה מניה ואפי' לא
המרו בו שאינו נכנס הא קי"ל
(מכז"ב ד' ג'): דחייב מיתות שוגגין
פטורין. ובגדי לא עי' לן בין כפוס
לשאיתו כפוס ואידי נקט עבד נקט
בגדי. ואיכא דאמרי בגדי נמי דוקא
נקט סמוך פטור דהיה לו לכרוח
והכי קאמר היה עבד כפוס לו או
גדי סמוך לו פטור ואפי' דפשיט
כשליה פ' ש' (כ). אורו כממנו דלא
הניח גמלת עליו ושטרף חייב המס
הוא דהניח על גבי שור דלא היה לו
לשור לטול אבל הכא היה לו לכרוח:
גמ' **כפוס של חבירו.** אין לו רשות
והו' כמאכד נדיש: **במדליק אש**
הכירה. כפוס של חבירו הוא ואפי'ה
יהיב טעם משום דדרך בני אדם
להניח כלים בנתיב אבל גדיש לא:
כדירה. כדירה ולשמעין אפי' שאין
דרך להטמין בו חייב הואיל והדליק
למך של חבירו וכ"ש כירה: **בפרסי**
פליגי [פליגי] **במדליק בתוך שלו כו'.**
ופטרי רבנן אפילו כלים שדרך
להטמין בגדיש דהא גזירת הכתוב
הוא דטמון כלש פטור ור' יהודה
מחייב אטמון וכלים ל"ש אותן שאין
דרך להטמין ור"ש אותן שדרך
להטמין: (א) כירה. מגדל גדול:
מוריגין. קרשים (ב) [מקובים] וכו'
(ג) יחידות ורשין בהן את המצואה:
ד"ה

באגני דארעא מקרו: **מתני'** **המדליק בתוך**
שלו עד כמה תעבור הדליקה רבי אלעזר בן
עזריה אומר רואין אותו כאילו הוא באמצע
בית כור ר"א אומר ט"ו אמות בדרך רה"ר רבי
עקיבא אומר חמשים אמה ר"ש אומר ישלם
ישלם המבעיר את הבערה א"הכל לפי
הדליקה: גמ' **ולית ליה לר"ש שיעורא**
בדליקה והתנן (ב) **לא יעמיד אדם תנור בתוך**
הבית אלא אם כן יש על גבו גובה ד' אמות
היה מעמידו בעלייה עד שיהא תחתיו מעויבה
שלשה טפחים ובכירה טפה יואם הויק משלם
מה שהויק ר' שמעון אומר לא נאמרו שיעורין
הללו אלא שאם הויק פטור מלשלם אמר רב
נחמן אמר רבה בר אבוחיבאל לפי גובה
הדליקה אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר
שמואל הלכה כ"ר' שמעון וכן אמר רב נחמן
אמר שמואל הלכה כ"ר"ש: מתני' **המדליק**
את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר
משלם מה שבתוכו ור"א אינו משלם אלא
גדיש של חטין או של שטרין (ג) **היה גדי**
כפוס לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו חייב
עבד כפוס לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו
פטור (ד) **ומודים חכמים לר"י במדליק את**
הכירה שהוא משלם כל מה שבתוכה שכן
דרך בני אדם להניח בבתיש: גמ' **אמר רב**
כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו והלכה
ואכלה בתוך של חבירו דר"י (ה) **מחייב אנוקי**
טמון באש ורבנן פטרי אבל במדליק בתוך
של חבירו דברי הכל משלם כל מה שבתוכו
א"ל רבא אי הכי אדתני ספא מודים חכמים
לר"י במדליק את הכירה שמשלם כל מה
שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתיש
לפלוג וליתני ברידה בר"א במדליק בתוך שלו
והלכה ואכלה בתוך של חבירו אבל מדליק
בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה
שהיה בתוכו אלא אמר רבא בתרתי פליגי
פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה
בתוך של חבירו דר"י מחייב אטמון באש
ורבנן סברי לא מחייב ופליגי נמי במדליק
בשל חבירו דר"י סבר משלם כל מה שבתוכו
ואפילו ארנקי ורבנן סברי וכלים שדרך
להטמין בגדיש רבנן מוריגין וכלי בקר הוא
דמשלם כלים שאין דרכן להטמין בגדיש
לא משלם תנו רבנן המדליק את הגדיש
והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם
כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים
של חטין או גדיש של שטרין ורואין מקום
כלים כאילו הוא מלא תבואה
במה

ולית ליה לר"ש שיעורא. קס"ד הכל לפי היקף הדליקה ישלם
אפילו אין רחוק לעצור: **לא יעמיד אדם תנור בתוך**
ביתו כו'. שיכול לעכב עליו בעל העלייה אם הכיית של אחד והעלייה
של אחר היה מעמידו בעלייה בעל
פירש לענין בני העיר שמעכבין עליו
וכמו שפירש יתח' דהו' דומיא דליקן
ממנימין דהתם בפרק לא יחפור
(ב"ב דף כ'):
לפלוג וליתני ברידה. וא"ת השתא
נמי קא מפליגי בדידה
במדליק בתוך שלו וי"ל דע"כ סופא
בתוך ביתו של חבירו מדליק דאי
במדליק בתוך שלו אפי' שדרך בני
אדם להניח בנתיב היה פטור דהא
קמי' רשא ור"א אינו משלם אלא
גדיש של חטין או גדיש של שטרין
משמע דאפילו מוריגים וכלי בקר
שדרך להניח בגדיש לא משלם אלא
גדיש לבדו והשתא ככל עינין שנעמיד
דברי רב כהנא פריך רבא עליה
שפיר דאם ר"ל רב כהנא מחלוקת
בתוך שלו ופליגי במוריגין וכלי בקר
דר"י מחייב ור"א אינו פטורין אבל
במדליק בשל חבירו אפילו רבנן
מחייבין אמרינן וכלי בקר אס' כן
שפיר פריך לילפוג בדידה כגדיש
עלמא דהא כירה נמי לא מיתוקמא
אלא במדליק בשל חבירו ואס' ר"ל
רב כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו
דפליגי אפילו בארנקי דר' יהודה
מחייב אפי' דאין דרך ארנקי להניח
בגדיש ורבנן פטרי אפי' במוריגין
כדפרישית מ"מ כשמיים אבל במדליק
בתוך של חבירו ד"ה משלם כל מה
שבתוכו אפילו בארנקי נמי קאי
דמשמע ד"ה משלם כל מה שבתוכו
לרבנן כמו לר"י הלך פריך שפיר
לפלוג וליתני בדידה דלשמעין אפי'
ארנקי כגדיש דאין דרכו להניח דהו'
כרותא טפי ועוד עשה לשון המשנה
דקמי' שדרך בני אדם להניח בנתיב
דאפי' אין דרך נמי מחייבין רבנן
במדליק בתוך של חבירו:

באגני דארעא מקרו: **מתני'** **המדליק בתוך**
שלו עד כמה תעבור הדליקה רבי אלעזר בן
עזריה אומר רואין אותו כאילו הוא באמצע
בית כור ר"א אומר ט"ו אמות בדרך רה"ר רבי
עקיבא אומר חמשים אמה ר"ש אומר ישלם
ישלם המבעיר את הבערה א"הכל לפי
הדליקה: גמ' **ולית ליה לר"ש שיעורא**
בדליקה והתנן (ב) **לא יעמיד אדם תנור בתוך**
הבית אלא אם כן יש על גבו גובה ד' אמות
היה מעמידו בעלייה עד שיהא תחתיו מעויבה
שלשה טפחים ובכירה טפה יואם הויק משלם
מה שהויק ר' שמעון אומר לא נאמרו שיעורין
הללו אלא שאם הויק פטור מלשלם אמר רב
נחמן אמר רבה בר אבוחיבאל לפי גובה
הדליקה אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר
שמואל הלכה כ"ר' שמעון וכן אמר רב נחמן
אמר שמואל הלכה כ"ר"ש: מתני' **המדליק**
את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר
משלם מה שבתוכו ור"א אינו משלם אלא
גדיש של חטין או של שטרין (ג) **היה גדי**
כפוס לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו חייב
עבד כפוס לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו
פטור (ד) **ומודים חכמים לר"י במדליק את**
הכירה שהוא משלם כל מה שבתוכה שכן
דרך בני אדם להניח בבתיש: גמ' **אמר רב**
כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו והלכה
ואכלה בתוך של חבירו דר"י (ה) **מחייב אנוקי**
טמון באש ורבנן פטרי אבל במדליק בתוך
של חבירו דברי הכל משלם כל מה שבתוכו
א"ל רבא אי הכי אדתני ספא מודים חכמים
לר"י במדליק את הכירה שמשלם כל מה
שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתיש
לפלוג וליתני ברידה בר"א במדליק בתוך שלו
והלכה ואכלה בתוך של חבירו אבל מדליק
בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה
שהיה בתוכו אלא אמר רבא בתרתי פליגי
פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה
בתוך של חבירו דר"י מחייב אטמון באש
ורבנן סברי לא מחייב ופליגי נמי במדליק
בשל חבירו דר"י סבר משלם כל מה שבתוכו
ואפילו ארנקי ורבנן סברי וכלים שדרך
להטמין בגדיש רבנן מוריגין וכלי בקר הוא
דמשלם כלים שאין דרכן להטמין בגדיש
לא משלם תנו רבנן המדליק את הגדיש
והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם
כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים
של חטין או גדיש של שטרין ורואין מקום
כלים כאילו הוא מלא תבואה
במה

ולית ליה לר"ש שיעורא. קס"ד הכל לפי היקף הדליקה ישלם
אפילו אין רחוק לעצור: **לא יעמיד אדם תנור בתוך**
ביתו כו'. שיכול לעכב עליו בעל העלייה אם הכיית של אחד והעלייה
של אחר היה מעמידו בעלייה בעל
פירש לענין בני העיר שמעכבין עליו
וכמו שפירש יתח' דהו' דומיא דליקן
ממנימין דהתם בפרק לא יחפור
(ב"ב דף כ'):
לפלוג וליתני ברידה. וא"ת השתא
נמי קא מפליגי בדידה
במדליק בתוך שלו וי"ל דע"כ סופא
בתוך ביתו של חבירו מדליק דאי
במדליק בתוך שלו אפי' שדרך בני
אדם להניח בנתיב היה פטור דהא
קמי' רשא ור"א אינו משלם אלא
גדיש של חטין או גדיש של שטרין
משמע דאפילו מוריגים וכלי בקר
שדרך להניח בגדיש לא משלם אלא
גדיש לבדו והשתא ככל עינין שנעמיד
דברי רב כהנא פריך רבא עליה
שפיר דאם ר"ל רב כהנא מחלוקת
בתוך שלו ופליגי במוריגין וכלי בקר
דר"י מחייב ור"א אינו פטורין אבל
במדליק בשל חבירו אפילו רבנן
מחייבין אמרינן וכלי בקר אס' כן
שפיר פריך לילפוג בדידה כגדיש
עלמא דהא כירה נמי לא מיתוקמא
אלא במדליק בשל חבירו ואס' ר"ל
רב כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו
דפליגי אפילו בארנקי דר' יהודה
מחייב אפי' דאין דרך ארנקי להניח
בגדיש ורבנן פטרי אפי' במוריגין
כדפרישית מ"מ כשמיים אבל במדליק
בתוך של חבירו ד"ה משלם כל מה
שבתוכו אפילו בארנקי נמי קאי
דמשמע ד"ה משלם כל מה שבתוכו
לרבנן כמו לר"י הלך פריך שפיר
לפלוג וליתני בדידה דלשמעין אפי'
ארנקי כגדיש דאין דרכו להניח דהו'
כרותא טפי ועוד עשה לשון המשנה
דקמי' שדרך בני אדם להניח בנתיב
דאפי' אין דרך נמי מחייבין רבנן
במדליק בתוך של חבירו:

באגני דארעא מקרו: **מתני'** **המדליק בתוך**
שלו עד כמה תעבור הדליקה רבי אלעזר בן
עזריה אומר רואין אותו כאילו הוא באמצע
בית כור ר"א אומר ט"ו אמות בדרך רה"ר רבי
עקיבא אומר חמשים אמה ר"ש אומר ישלם
ישלם המבעיר את הבערה א"הכל לפי
הדליקה: גמ' **ולית ליה לר"ש שיעורא**
בדליקה והתנן (ב) **לא יעמיד אדם תנור בתוך**
הבית אלא אם כן יש על גבו גובה ד' אמות
היה מעמידו בעלייה עד שיהא תחתיו מעויבה
שלשה טפחים ובכירה טפה יואם הויק משלם
מה שהויק ר' שמעון אומר לא נאמרו שיעורין
הללו אלא שאם הויק פטור מלשלם אמר רב
נחמן אמר רבה בר אבוחיבאל לפי גובה
הדליקה אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר
שמואל הלכה כ"ר' שמעון וכן אמר רב נחמן
אמר שמואל הלכה כ"ר"ש: מתני' **המדליק**
את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר
משלם מה שבתוכו ור"א אינו משלם אלא
גדיש של חטין או של שטרין (ג) **היה גדי**
כפוס לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו חייב
עבד כפוס לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו
פטור (ד) **ומודים חכמים לר"י במדליק את**
הכירה שהוא משלם כל מה שבתוכה שכן
דרך בני אדם להניח בבתיש: גמ' **אמר רב**
כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו והלכה
ואכלה בתוך של חבירו דר"י (ה) **מחייב אנוקי**
טמון באש ורבנן פטרי אבל במדליק בתוך
של חבירו דברי הכל משלם כל מה שבתוכו
א"ל רבא אי הכי אדתני ספא מודים חכמים
לר"י במדליק את הכירה שמשלם כל מה
שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתיש
לפלוג וליתני ברידה בר"א במדליק בתוך שלו
והלכה ואכלה בתוך של חבירו אבל מדליק
בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה
שהיה בתוכו אלא אמר רבא בתרתי פליגי
פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה
בתוך של חבירו דר"י מחייב אטמון באש
ורבנן סברי לא מחייב ופליגי נמי במדליק
בשל חבירו דר"י סבר משלם כל מה שבתוכו
ואפילו ארנקי ורבנן סברי וכלים שדרך
להטמין בגדיש רבנן מוריגין וכלי בקר הוא
דמשלם כלים שאין דרכן להטמין בגדיש
לא משלם תנו רבנן המדליק את הגדיש
והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם
כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים
של חטין או גדיש של שטרין ורואין מקום
כלים כאילו הוא מלא תבואה
במה

ולית ליה לר"ש שיעורא. קס"ד הכל לפי היקף הדליקה ישלם
אפילו אין רחוק לעצור: **לא יעמיד אדם תנור בתוך**
ביתו כו'. שיכול לעכב עליו בעל העלייה אם הכיית של אחד והעלייה
של אחר היה מעמידו בעלייה בעל
פירש לענין בני העיר שמעכבין עליו
וכמו שפירש יתח' דהו' דומיא דליקן
ממנימין דהתם בפרק לא יחפור
(ב"ב דף כ'):
לפלוג וליתני ברידה. וא"ת השתא
נמי קא מפליגי בדידה
במדליק בתוך שלו וי"ל דע"כ סופא
בתוך ביתו של חבירו מדליק דאי
במדליק בתוך שלו אפי' שדרך בני
אדם להניח בנתיב היה פטור דהא
קמי' רשא ור"א אינו משלם אלא
גדיש של חטין או גדיש של שטרין
משמע דאפילו מוריגים וכלי בקר
שדרך להניח בגדיש לא משלם אלא
גדיש לבדו והשתא ככל עינין שנעמיד
דברי רב כהנא פריך רבא עליה
שפיר דאם ר"ל רב כהנא מחלוקת
בתוך שלו ופליגי במוריגין וכלי בקר
דר"י מחייב ור"א אינו פטורין אבל
במדליק בשל חבירו אפילו רבנן
מחייבין אמרינן וכלי בקר אס' כן
שפיר פריך לילפוג בדידה כגדיש
עלמא דהא כירה נמי לא מיתוקמא
אלא במדליק בשל חבירו ואס' ר"ל
רב כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו
דפליגי אפילו בארנקי דר' יהודה
מחייב אפי' דאין דרך ארנקי להניח
בגדיש ורבנן פטרי אפי' במוריגין
כדפרישית מ"מ כשמיים אבל במדליק
בתוך של חבירו ד"ה משלם כל מה
שבתוכו אפילו בארנקי נמי קאי
דמשמע ד"ה משלם כל מה שבתוכו
לרבנן כמו לר"י הלך פריך שפיר
לפלוג וליתני בדידה דלשמעין אפי'
ארנקי כגדיש דאין דרכו להניח דהו'
כרותא טפי ועוד עשה לשון המשנה
דקמי' שדרך בני אדם להניח בנתיב
דאפי' אין דרך נמי מחייבין רבנן
במדליק בתוך של חבירו:

באגני דארעא מקרו: **מתני'** **המדליק בתוך**
שלו עד כמה תעבור הדליקה רבי אלעזר בן
עזריה אומר רואין אותו כאילו הוא באמצע
בית כור ר"א אומר ט"ו אמות בדרך רה"ר רבי
עקיבא אומר חמשים אמה ר"ש אומר ישלם
ישלם המבעיר את הבערה א"הכל לפי
הדליקה: גמ' **ולית ליה לר"ש שיעורא**
בדליקה והתנן (ב) **לא יעמיד אדם תנור בתוך**
הבית אלא אם כן יש על גבו גובה ד' אמות
היה מעמידו בעלייה עד שיהא תחתיו מעויבה
שלשה טפחים ובכירה טפה יואם הויק משלם
מה שהויק ר' שמעון אומר לא נאמרו שיעורין
הללו אלא שאם הויק פטור מלשלם אמר רב
נחמן אמר רבה בר אבוחיבאל לפי גובה
הדליקה אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר
שמואל הלכה כ"ר' שמעון וכן אמר רב נחמן
אמר שמואל הלכה כ"ר"ש: מתני' **המדליק**
את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר
משלם מה שבתוכו ור"א אינו משלם אלא
גדיש של חטין או של שטרין (ג) **היה גדי**
כפוס לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו חייב
עבד כפוס לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו
פטור (ד) **ומודים חכמים לר"י במדליק את**
הכירה שהוא משלם כל מה שבתוכה שכן
דרך בני אדם להניח בבתיש: גמ' **אמר רב**
כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו והלכה
ואכלה בתוך של חבירו דר"י (ה) **מחייב אנוקי**
טמון באש ורבנן פטרי אבל במדליק בתוך
של חבירו דברי הכל משלם כל מה שבתוכו
א"ל רבא אי הכי אדתני ספא מודים חכמים
לר"י במדליק את הכירה שמשלם כל מה
שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתיש
לפלוג וליתני ברידה בר"א במדליק בתוך שלו
והלכה ואכלה בתוך של חבירו אבל מדליק
בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה
שהיה בתוכו אלא אמר רבא בתרתי פליגי
פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה
בתוך של חבירו דר"י מחייב אטמון באש
ורבנן סברי לא מחייב ופליגי נמי במדליק
בשל חבירו דר"י סבר משלם כל מה שבתוכו
ואפילו ארנקי ורבנן סברי וכלים שדרך
להטמין בגדיש רבנן מוריגין וכלי בקר הוא
דמשלם כלים שאין דרכן להטמין בגדיש
לא משלם תנו רבנן המדליק את הגדיש
והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם
כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים
של חטין או גדיש של שטרין ורואין מקום
כלים כאילו הוא מלא תבואה
במה

ולית ליה לר"ש שיעורא. קס"ד הכל לפי היקף הדליקה ישלם
אפילו אין רחוק לעצור: **לא יעמיד אדם תנור בתוך**
ביתו כו'. שיכול לעכב עליו בעל העלייה אם הכיית של אחד והעלייה
של אחר היה מעמידו בעלייה בעל
פירש לענין בני העיר שמעכבין עליו
וכמו שפירש יתח' דהו' דומיא דליקן
ממנימין דהתם בפרק לא יחפור
(ב"ב דף כ'):
לפלוג וליתני ברידה. וא"ת השתא
נמי קא מפליגי בדידה
במדליק בתוך שלו וי"ל דע"כ סופא
בתוך ביתו של חבירו מדליק דאי
במדליק בתוך שלו אפי' שדרך בני
אדם להניח בנתיב היה פטור דהא
קמי' רשא ור"א אינו משלם אלא
גדיש של חטין או גדיש של שטרין
משמע דאפילו מוריגים וכלי בקר
שדרך להניח בגדיש לא משלם אלא
גדיש לבדו והשתא ככל עינין שנעמיד
דברי רב כהנא פריך רבא עליה
שפיר דאם ר"ל רב כהנא מחלוקת
בתוך שלו ופליגי במוריגין וכלי בקר
דר"י מחייב ור"א אינו פטורין אבל
במדליק בשל חבירו אפילו רבנן
מחייבין אמרינן וכלי בקר אס' כן
שפיר פריך לילפוג בדידה כגדיש
עלמא דהא כירה נמי לא מיתוקמא
אלא במדליק בשל חבירו ואס' ר"ל
רב כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו
דפליגי אפילו בארנקי דר' יהודה
מחייב אפי' דאין דרך ארנקי להניח
בגדיש ורבנן פטרי אפי' במוריגין
כדפרישית מ"מ כשמיים אבל במדליק
בתוך של חבירו ד"ה משלם כל מה
שבתוכו אפילו בארנקי נמי קאי
דמשמע ד"ה משלם כל מה שבתוכו
לרבנן כמו לר"י הלך פריך שפיר
לפלוג וליתני בדידה דלשמעין אפי'
ארנקי כגדיש דאין דרכו להניח דהו'
כרותא ט